

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 13/03/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1186

“CỨU HUỆ MẠNG CỦA NGƯỜI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG VÔ BIÊN”

Huệ mạng chính là trí tuệ. Người không có trí tuệ thì họ sẽ luôn tạo nghiệp. Hòa Thượng nói: **“Phật pháp gọi trí tuệ của chúng ta là pháp thân huệ mạng”**. Con người có hai thân mạng là thân sinh mạng và huệ mạng. Cha Mẹ sinh ra chúng ta thì chúng ta có được thân sinh mạng. Chúng ta có được huệ mạng là nhờ những vị Thầy. Vị Thầy lớn nhất của chúng ta chính là Thích Ca Mâu Ni Phật. Ngài đã đến thế gian để nói với chúng ta về pháp tu Tịnh Độ.

Trên **“Kinh Địa Tạng”** nói, sau khi chúng ta chết 49 ngày, phần lớn chúng ta phải đi vào vòng sinh tử luân hồi. Phật pháp xem trọng pháp thân huệ mạng hơn thân sinh lý. Thân người khó có được nhưng pháp thân huệ mạng còn khó có được hơn. Chúng ta có được thân mạng này giống như con rùa mù 100 năm mới nổi lên khỏi mặt biển một lần mà lại có thể chui đầu vào bọng cây đang trôi trên mặt biển. Chúng ta có được thân người cũng khó như một người đứng ở trên núi Tu Di thả sợi chỉ xuống mà sợi chỉ có thể xỏ qua chiếc kim. Chúng ta có được thân người nhưng chúng ta lại xem thường, chúng ta vẫn tùy tiện thuận theo tập khí, phiền não, chìm đắm trong **“danh vọng lợi dưỡng”**.

Huệ mạng có được còn khó hơn rất nhiều so với thân mạng. Chúng ta muốn có huệ mạng thì chúng ta phải gặp được Phật pháp chân chính, gặp được thiện hữu tri thức dạy bảo. Trên Kinh Phật nói: **“Thời kỳ Mạt pháp, Tà sư nói pháp nhiều như cát sông Hằng”**. Một hạt cát ở sông Hằng rất mịn, một hạt cát thường có thể nghiền thành bảy hạt cát sông Hằng. Ngày nay, những cám dỗ có thể làm chúng ta ô nhiễm, tạp loạn cũng nhiều như cát sông Hằng nên chúng ta muốn có được pháp thân huệ mạng thì càng khó hơn. Nếu chúng ta không có được trí tuệ từ nơi Phật pháp thì chúng ta rất dễ tạo nghiệp bất thiện, phải đi vào đường ác.

Cứu được huệ mạng của con người thì công đức vô cùng lớn. Tử sinh là việc lớn, sinh tử là việc nhỏ. Chúng ta đã sinh tử nhiều đời nhiều kiếp, chúng ta đã xả thân thọ thân vô cùng

nhiều lần. Chúng ta phải chú trọng “*tử sinh*”, sau khi chết chúng ta sinh về đâu thì đó mới là việc quan trọng. Lần này chúng ta có thân người, hết thân này chúng ta sẽ làm thân gì? Chúng ta mang thân kim sắc của Phật, thân của Bồ Tát hay chúng ta mang thân súc sanh? Chúng ta phải hết sức phản tỉnh! Phật pháp rất xem trọng pháp thân huệ mạng.

Người thế gian làm việc gì cũng chú trọng đến cái ta, cái của ta, đó là họ đang tiếp nối dòng luân hồi. Chúng ta tu học nhưng đến khi lâm chung chúng ta vẫn mơ mơ hồ hồ. Hòa Thượng Tuyên Hóa nói: “*Người mơ mơ hồ hồ thì nhất định sẽ về thế giới mơ mơ hồ hồ. Người minh minh bạch bạch thì nhất định sẽ về thế giới minh minh, bạch bạch*”. Chúng ta quán sát, chúng ta đang là người minh minh, bạch bạch hay người mơ mơ, hồ hồ? Người mơ mơ, hồ hồ thì sẽ không có trí tuệ. Chúng ta phải hết sức nghiêm túc phản tỉnh. Chúng ta rất xem trọng những việc khiến chúng ta đi vào luân hồi nhưng chúng ta không xem trọng những việc giúp chúng ta vượt thoát sinh tử. Trong vòng luân hồi sinh tử các chúng sanh đều bình đẳng, người giàu sang hay người bần hàn thì đều đi vào vòng sinh tử như nhau.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta mất đi pháp thân huệ mạng thì chúng ta ở trong vòng sinh tử càng ngày càng mê sâu, không thể phản tỉnh. Chúng ta càng mê sâu thì chúng ta sẽ tạo nghiệp càng nặng. Chúng ta càng tạo nghiệp nặng thì quả báo sẽ càng thâm khốc!***”. Ở đây có rất nhiều tiếng chim kêu, chúng kêu để gọi đàn, nếu chúng có trí tuệ thì chúng sẽ đến tham gia pháp hội cùng chúng ta.

Chúng ta muốn có trí tuệ thì tâm chúng ta phải thanh tịnh. Trong tâm thanh tịnh không có “*danh vọng lợi dưỡng*”, ý niệm hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*tham, sân, si, mạn*”. Nếu chúng ta cảm thấy khó có được tâm thanh tịnh thì chúng ta sẽ tiếp tục làm phàm phu. Hòa Thượng nói: “***Chúng ta đọa lạc trong vòng sinh tử luân hồi, chúng ta ở trong cõi khổ thì Phật Bồ Tát vẫn dõi theo chúng ta. Các Ngài chờ lúc nào chúng ta quay đầu thì các Ngài sẽ tiếp độ chúng ta***”. Phật Bồ Tát đã chờ chúng ta vô lượng kiếp.

Ngài Thiện Đạo Đại Sư nói: “***Phật A Di Đà như một người Cha già đang chờ đứa con trai độc nhất quay về để giao cho người con trai đó cơ nghiệp mà mình đã kiến tạo. Người Cha già ngày nhớ đêm mong nhưng người con trai thì mãi mê rong chơi, tạo nghiệp. Người con trai chỉ cần chân thật nói: “Cha ơi! Con muốn về nhà!” thì người Cha sẽ không quản già nua mà chống gậy đi tìm!***”. Nhiều người chỉ nói là họ muốn về nhà nhưng khi Phật đến thì họ luyến tiếc chưa muốn đi.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta nhất định không được chọn sai pháp môn vì nếu chúng ta chọn sai pháp môn thì chúng ta sẽ làm hại đến pháp thân huệ mạng của chính mình, chúng ta sẽ đọa lạc trong sinh tử luân hồi. Nếu chúng ta đọa lạc trong luân hồi sinh tử thì chúng ta sẽ không có cơ hội để ra!”**. Chúng ta càng mê càng sâu, càng tạo nghiệp thì càng nặng.

Hòa Thượng nói: **“Thích Ca Mâu Ni Phật là một Lão sư, là vị Thầy ban đầu dạy chúng ta pháp tu. Ngài là đôi mắt của Trời, Người. Pháp thân huệ mạng của tất cả chúng sanh đều phải nhờ vào Ngài”**. Thiên nhân cũng là chúng sanh. Chúng ta vượt khỏi tam giới là dục giới, sắc giới, vô sắc giới để bước lên quả vị Phật thì chúng ta sẽ không còn là chúng sanh. Đời này, kiếp này chúng ta nhất định phải nương theo giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Cổ Thánh Tiên Hiền, lời giáo huấn của các Ngài chính là đôi mắt sáng của Trời, Người. Chúng ta không nương theo giáo huấn của Phật, của Cổ Thánh Tiên Hiền thì chúng ta không có đôi mắt sáng.

Hòa Thượng nhắc chúng ta: **“Cứu huệ mạng của người là chúng ta nỗ lực đem đôi mắt sáng của Cổ Thánh Tiên Hiền đến với tất cả chúng sanh”**. Chúng ta là sứ giả của Phật Như Lai, của Cổ Thánh Tiên Hiền. Đây là việc làm tự tha, lưỡng lợi. Chúng ta và tất cả chúng sanh đều được lợi. Chúng ta phải hoàn thành tốt nhân đạo thì chúng ta mới làm tốt được Bồ Tát Đạo, Phật Đạo. Nhân đạo là nền tảng luân thường đạo lý, chuẩn mực làm người. Nhiều người gặp nhau thì họ chào nhau là Bồ Tát trong khi nền tảng nhân đạo họ còn chưa có! Nếu chúng sanh không tiếp nhận giáo huấn của Phật thì họ sẽ không có đôi mắt sáng để soi sáng pháp thân huệ mạng.

Hòa Thượng nói: **“Phật vì chúng ta giới thiệu pháp môn Tịnh Độ, nói ra “Kinh A Di Đà”, khuyên bảo chúng sanh liễu thoát sinh tử, ra khỏi luân hồi đây chân thật là sự từ bi đến tột đỉnh của Phật”**. Phật muốn chúng sanh lần đầu tiên gặp được Phật pháp thì đã có thể vượt thoát sinh tử, ra khỏi luân hồi.

Hòa Thượng nói: **“Phật nói tất cả các pháp môn, tất cả các Kinh để dẫn dắt tất cả chúng sanh. Bộ “Kinh A Di Đà” là biểu hiện lòng từ bi đạt đến cực điểm của Phật, bộ Kinh này giúp chúng ta thành tựu ngay trong đời này”**. Chúng ta tu học các bộ Kinh khác, chúng ta phải trải qua nhiều kiếp tu hành thậm chí ba vạn A-tăng-kỳ kiếp thì chúng ta mới có thể có thành tựu, còn bộ **“Kinh A Di Đà”** giúp chúng ta ngay đời này thành tựu. **“Kinh A Di Đà”** dạy chúng ta: **“Chúng sanh nào niệm “A Di Đà Phật” từ một ngày đến bảy ngày mà nhất tâm**

bất loạn thì Phật A Di Đà và Thánh Chúng đích thân đến dẫn chúng". Chúng làm chưa đủ tiêu chuẩn nên chúng ta chưa thể ngay đời này thành tựu. Nếu chúng ta buông xả tất cả chỉ niệm một câu "***A Di Đà Phật***" thì chúng ta sẽ có thành tựu. Ngày nay, chúng ta đạt được niệm Phật thành khối đã là khó chứ chưa nói là chúng ta có thể đạt được nhất tâm bất loạn!

Hòa Thượng nói: "***Pháp môn ngay đời này thành tựu thì chúng ta đã làm thành pháp môn vạn đời không thành tựu!***". Tâm tịnh thì tương ứng với cõi tịnh. Hiện tại, tâm chúng ta không tịnh vì 16 đại phiền não. Nếu chúng ta y theo nguyên lý, nguyên tắc Phật đã dạy thì chúng ta nhất định ngay đời này chúng ta có thành tựu. Khi Hòa Thượng giảng "***Kinh Vô Lượng Thọ***", Ngài nói: "***Chúng ta có dám can đảm suốt cuộc đời này chỉ niệm một câu "A Di Đà Phật" không?***". Trong tâm chúng ta chỉ niệm một câu "***A Di Đà Phật***", chúng ta làm tất cả việc giáo hóa chúng sanh đó thì là phương tiện. Mục đích của chúng ta là vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc còn chúng ta làm tất cả việc ở thế gian là từ bi xuất phương tiện.

Hòa Thượng nói: "***Chúng sanh thời Mạt pháp có quá nhiều chướng ngại, phiền não, tri kiến nên trong thời Mạt Pháp, Phật đặc biệt đề xuất pháp môn Tịnh Độ. Người ở ba căn thượng, hạ, trung đều có thể tiếp nhận pháp môn Tịnh Độ. Không có người nào là không thành tựu!***". "***Tri kiến***" là cách thấy, cách nhìn của chúng ta. Pháp môn Tịnh Độ, tất cả mọi người đều có thể có thành tựu. Người có trí tuệ lanh lợi hay người ngu độn cũng chỉ cần niệm một câu "***A Di Đà Phật***" là có thể thành tựu. Ngày nay, rất nhiều người không tin pháp môn Tịnh Độ. Trên Kinh đã nói: "***Đâu phải thiện căn, phước đức, nhân duyên ít mà về được nước kia!***".

Hòa Thượng nói: "***Họ không tu pháp môn Tịnh Độ đó là việc nhỏ vì một mình họ đọa lạc. Nhưng họ chướng ngại, không để người khác tu pháp môn Tịnh Độ đó là họ đã chướng ngại pháp thân huệ mạng của chúng sanh. Việc làm này rất đáng sợ, quả báo này nhất định ở nơi Địa ngục!***". Chúng ta làm tất cả mọi việc vì chúng sanh đó là chúng ta từ bi xuất phương tiện, mục đích của chúng ta là thành Phật, chúng ta không chìm đắm trong phương tiện.

Danh vọng lợi dưỡng ở thế gian rất đáng sợ! "***Danh vọng lợi dưỡng***" ở thế gian giống như mật ngọt ở trên lưỡi dao, rất nhiều người liếm giọt mật mà không nhìn thấy lưỡi dao. Người thế gian ưa thích thuận cảnh, không vượt qua được nghịch cảnh. Nghịch cảnh đáng sợ nhất là chúng ta không nhận ra sai lầm của chính mình! Nếu chúng ta không nhận ra sai lầm của chính mình thì chúng ta sẽ ngày càng sai, sẽ đến lúc chúng ta không thể sửa được.

Hoà Thượng nhắc chúng ta, cứu được huệ mạng của người thì công đức vô lượng. Ngày nay, rất ít người dùng tâm hiếu kính, tâm từ bi bất sát, tâm tu thập thiện nghiệp để niệm Phật nên chúng ta phải mang chuẩn mực của Thánh Hiền áp dụng từ thai giáo, giáo dục mầm non. Người xưa nói: “*Ấu niên dưỡng tánh, đồng niên dưỡng chánh, thanh niên dưỡng chí, lão niên dưỡng đức*”. Giáo dục của Cổ Thánh Tiên Hiền đầy trí tuệ!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!